

*VÁNOCE
Jsou Tady!*

MATES

OBCHODNÍ AKADEMIE ČESKÝ TĚŠÍN

PROSINEC 2025

ÚVODNÍK

Vážení čtenáři,

OA Santásek na úvodní straně prosincového vydání nám opět po roce připomíná adventní čas, vánoční volno a pohodičku, které se blíží.

Připomíná závěr kalendářního roku, kdy je důležité se na chvíli zastavit a zpomalit. Čas, kdy je třeba na chvíli zapomenout na každodenní spěch a prožívat společné chvíle v kruhu blízkých s klidem, s radostí a otevřeným srdcem.

Ať už pro vás mají vánoční chvíle duchovní nebo rodinný rozměr, přeji vám všem za redakční radu MATEŠA krásné Vánoce, období naplněné láskou, odpočinkem, smíchem, dobrým jídlem a vzácnými chvílemi s rodinou a přáteli.

Za redakční radu
Lenka Schajerová

Vánoční (ne)pohoda !?

Vánoce ne vždy přinášejí jen radost, protože jsou v mnohých rodinách synonymem zbytečného shonu, spěchu a stresu, nicméně jsou po mnoho lidí nezapomenutelným obdobím, které je spojeno s tradicemi a společně stráveným časem s rodinou

? Předvánoční čas vnímám často jako "stres obalený barevnými svítilkami", a přestože ty naše Vánoce nejsou vždy dokonalé, mají své kouzlo a jsou pro nás jedním z nejdůležitějších svátků roku. Díky tomu stresu a shonu pak lidé končí často na dně, a to často hlouběji než samotní kapři.

? Chaotické období, kdy každý někam spěchá... a něco nakupuje hrůza i na běžný nákup je třeba si vyhradit polovinu dne. Jo - a shánění dárků, tak to je něco. Všichni sice říkají, že Vánoce nejsou o dárkách, ale my všichni víme, že o ty dárky vlastně jde!

? Nakupování dárků ubližuje mé, peněžence, a je velmi bolestivé vidět, kolik peněz mi mizí z bankovního účtu. Ale mám hodně ráda, když u štědrovečerního stromečku vidím nadšené úsměvy na tvářích mých blízkých.

Jsou i takoví, kteří si vydají za dárky zkrátka nespočítali a dostávají se do situace, že na účtu už jim nezbylo... a nemají ani na to lano, aby si to mohli hodit.... a přemýšlejí o tom, že k tomuto účelu využijí mašli uvázanou z řetězu vánočních svítilenek.

(podle Z.B)

Pokusili jsme se vylíčit kouzlo Vánoc vánočních příprav a všeho, co vytváří onu atmosféru, pohody i nepohody.

? Vánoce u nás začínají 1. adventní nedělí. Tento rok nebyl výjimkou. Zapálíme první svíčku na našem inovovaném adventním věnci, který je letos vytvořený z flašek naplněných vínem, větviček a svíček za 20 Kč. Každou neděli zapálíme 1 svíčku, a tu poslední čtvrtou nedělí... no to bude asi „kalba“!

? Sousedka zdobí celý panelák, včetně výtahu a naše mamka aspoň celý byt. Začíná okny v kuchyni a končí v mém pokoji.

Já mám vlastně v pokoji celoroční výzdobu – světylka, která jsem si tak pracně nainstaloval, že se mi už nikdy nechtěla uklízet ... a malý elektrický stromek, který už po letech sotva svítí.

? Štědrovečerní dopoledne bych klidně nazvala jako dobu chaosu, hlavně v naší domácnosti.

Dopoledne maminka volá prababičku, aby nezapomněla, že k nám má přijít na štědrovečerní večeři. **Loni se totiž stalo, že slavila o týden dříve.** Ach- ta naše popleta?

Všichni běhají tam a zpátky po schodech nahoru a dolů... uklízí se každý koutek a **v kuchyni to vypadá, jako by si mamka hrála na „master šéfa“.** K tomu samozřejmě obstaráváme spoustu pokynů: Přines tohle odnes támhleto, zavolej tatkově atp.

No, dokonalé Vánoce to rozhodně nejsou, ale jsou to naše Vánoce a nikdy bych je neměnila.

Vánoční (ne)pohoda !?

Fuj! Leknu se! Co se to děje? Jen, co se práno proberu a hledí na mě malé zelené oči. Klasika ... kočka se o mě otírá, nevinně kouká a tiše prosí o misku suchých granulí.

Vstanu, vklouznu do teplých papučí bílým kožíškem ... a kočka seskočí z postele a honem peláší k misce. S láskou ji pohladím po hlavě a konečně nasypu granule, které už netrpělivě očekává.

*A venku za oknem bílý poprašek sněhu září jak ranní slunce. **Vánoce jsou tady!***

Se zpěvem seběhnu schody do kuchyně, odkud vane vůně skořice. Maminka stojí u plotny celá bílá od mouky, jako kdyby ve sněhu tvarovala andílky. Opřu si hlavu o její rameno a sleduji, jak jemně s láskou pracuje s těstem a vytváří sladké vánoční potěšení, které je symbolem Vánoc.

Večer zapálím první svíčku na adventním věnci, který voní jak čerstvé sněhem obalené jehličí. Piju čaj, do kterého namáčím suché linecké cukroví ... tak tomu já říkám vánoční pohoda.

Jenže předvánočnímu shonu se nevyhneme, a to i tehdy, kdy se snažíme sehnat ten nejlepší dárek. Ovšem ty nejlepší dárky pro naše milované jsou ty, které jsou vytvořeny vlastnoručně a s láskou.

Můj nejlepší dárek mám už celých 16 let. Je to moje rodina, to je to nejlepší, co jsem si mohla kdy přát.

Vánoční období je nejlepší část roku, protože máme na chvíli pocit, jako kdyby se čas zpomalil a my mohli konečně vypnout ten nepřetržitý koloběh každodenních událostí.

Máme chuť vrátit se pomocí stroje času zpátky do dětských let, abychom mohli po sobě házet sněhové koule, sjíždět se po kluzké sněhové dráze aj. Dnes se ale mohu po večerech se smát u stánku na rozzářeném náměstí s teplým svačákem v ruce a s šálou z ovčí vlny kolem krku.

? Zdobení vánočního stromčku má svou krásnou atmosféru ... tedy až potom, co je postaven a vyrovnán ve stojanu. **Toho se vždy obávám nejvíc.**

Tatínek leží pod stromkem třeba i půl hodiny, až je maminka spokojená, že je strom rovný.

Je perfekcionista. To je samé: „5 cm vpravo. Ne, né zpátky do leva. Teď naklonit ke dveřím ne, ne? To je moc, nakloň ho k oknu.“

A otec celý zpocený a má sto chuti vyhodit stromek oknem... ale když provoní celý dům. Máme z toho všichni velkou radost.

Štědrý večer nakonec ovládne pohoda, jistota, že svět je dnes zase v pořádku, to vytváří tu pravou atmosféru Vánoc...

najednou všechno zpomalí, a snad i sekundy plynou pomaleji.

Dny se vlečou a konečně si můžeme odpočinout – ráno s klidem vstát, pozorovat vločky ladně sestupující po nebi, jako kdyby tančili nebeský waltz, popíjet teplý čaj a přitom sledovat svou oblíbenou pohádku z dětství.

Čas předvánočních příprav ukazuje dvě tváře a záleží jen na nás, jestli se necháme pohltit nervozitou a stresem, nebo si dokážeme užít kouzlo společných chvil.

A právě to dává Vánocům skutečný význam.

I po letech se opakovaně účastním zdobení stromčku vánočními ozdobami a absolvuji tradiční hádky, kam pověsit tu velkou červenou baňku.

Už dnes každý z nás jen odpočítává. Kolik? Kolik dní nám ještě zbývá, než budeme hledat zlaté prasátko.

Protože i přes všechnu nepohodu je vánoční čas pro nás ten nejkrásnější.

Otevřený dopis Ježíškovi

Náš milý Ježíšku,

chtěli bychom Ti říct především jedno velké díky.

Děkujeme za zdraví, štěstí, za naše blízké a za možnost žít svobodný život v míru a klidu.

Rok 2025 nám přinesl spoustu zážitků, očekávání i výzev.

Přinesl nám chvíle radosti, ale také smutné události, nejistotu a nejednu zapeklitou situaci. Ukázal nám, že život není vždycky pohádka, ale zároveň nám připomněl, že za něj stojí za to bojovat.

A možná právě proto si dnes více vážíme obyčejných věcí – úsměvu, přátelství, bezpečného domova nebo chvil, kdy můžeme být spolu.

Nechceme po Tobě konkrétní materiální dárky. Pro nový rok 2026 máme totiž přání, která se do žádné krabice nevejdou.

Budeme k Tobě upřímní – přines nám všem lidem krásný a požehnaný nový rok. Nemusí být dokonalý. Stačí, když bude plný zdraví, lásky, porozumění a naděje.

Přimluv se za zásadní pokrok a změny při obnově požárem zničené Obchodní akademie Český Těšín.

Dej vedení školy i všem pedagogům dostatek zdraví, sil, trpělivosti a energie, aby tuto nelehkou situaci zvládli s odvahou a elegancí.

Každému z nás dopřej domov, který bude překypovat láskou a štěstím.

Dej nám pozitivní pohled na svět, pevné zdraví a možnost poznat skutečné hodnoty.

Připomeň nám, že člověk nemusí mít všechno, aby mohl být šťastný.

NEPÍŠEME DO ŠUPLÍKU

A co si přejeme sami za sebe?

Máme od roku 2026 velká očekávání.

Chceme **žít naplno, nenechat se ovládnout sociálními sítěmi, více cestovat, poznávat svět a nebát se nových zkušeností.**

Někteří z nás chtějí úspěšně složit zkoušky na řidičský průkaz, jiní zvládnout maturitu a přijímačky na vysokou školu.

Chceme **dokázat věci, které jsme si možná dlouho odkládali.**

Nechceme už marnit svůj čas.

Chceme **pracovat na sobě, zlepšovat svou osobnost a věnovat se seberozvoji.**

Chceme si **chránit svůj klid** a nepouštět si do života lidi, kteří nám berou energii a přinášejí zbytečnou negativitu.

Chceme **posílit svůj smysl pro humor**, umět se zasmát i sami sobě a nebrat každý problém jako konec světa.

Naším společným mottem pro rok 2026 proto může být:

Více klidu, méně stresu.

Víme, že nás čekají velké výzvy. Možná to bude jízda jako na horské dráze – jednou nahore, jednou dole, někdy pořádně rychlá a občas trochu děsivá.

Ale věříme, že to ustojíme.

A tak, milý Ježíšku, přines-li cokoli, budeme připraveni.

Nečekáme dokonalý rok.

Chceme jen dostatek síly zvládnout to, co přijde, odvahu přijímat nové výzvy, pokoru vážit si toho, co máme, a hlavně důvod usmívat se i ve chvílích, kdy to nebude úplně jednoduché.

Těšíme se na všechno nové, co nám rok 2026 přinese.

A doufáme, že to všechno zvládneme – s odvahou, nadhledem a hlavně s úsměvem.

Studenti Obchodní akademie Český Těšín

O(K)A NOVINKY

ZAV Olomouc aneb Koncert pro 10 prstů

Deset prstů, jedna klávesnice a pořádná dávka nervozity!

Naši druháci, kteří dokážou na klávesnici rozehrát doslova koncert pro deset prstů, **vyrazili do Olomouce**, aby změřili své síly s dalšími talentovanými písáři. Tentokrát sice žádná medaile „nekápla“, ale rozhodně jsme se neměli za co stydět!

Naši školu reprezentovali:

Anetka Molinová,
Kuba Mocek ze 2. C,
Matěj Skupník ze 2. A.

Děkujeme našim písárským rychlíkům za reprezentaci!

Ať jim to dál sviští po klávesnici – bez překlepů a s co nejvyšší rychlostí!

ZAV—100: Klávesnice bez hranic

Ani v adventním čase jsme nezaháleli a pustili jsme se do pořádné písárské výzvy:

mezinárodní online soutěže ZAV-100, ve které soutěžící absolvovali 25 minutovek a za každou neopravenou chybu získali penalizaci 100.

Do soutěže se zapojilo 1 284 soutěžících z různých zemí světa, mezi nimiž nechybělo ani 10 našich studentů. A rozhodně bylo o co bojovat!

Nejlepšího výsledku v kategorii Pupils (12–16 let) dosáhl **Paris Misiarz**, který zvládl psát rychlostí 383,5 úhozů/1 min a obsadil skvělé 21. místo z 517 soutěžících.

V kategorii Juniors (17–20 let) zazářil **Jakub Mocek** s výkonem 412,7 úhozů/1 min, což mu vyneslo 54. místo ze 767 soutěžících. Velká pochvala! Klávesnice dostaly pořádně zabrat. Tak, ať to i nadále píše, a hlavně bez chyb!

Obchodní akademie, Český Těšín

Osvědčení o účasti v průzkumu
v rámci výzkumného projektu

PROKLIMA

PODPORA A ROZVOJ KLIMATICKÉHO VZDĚLÁVÁNÍ

Výzkumný projekt „Podpora a rozvoj klimatického vzdělávání se zaměřením na locus of control“ (PROKLIMA) SQ01010225
je financován se státní podporou Technologické agentury ČR a Ministerstva životního prostředí v rámci Programu Prostředí pro život 2.

Získáváme znalosti, které změní budoucnost klimatu.

Řešitelé projektu:

Výzkumný ústav vodohospodářský T. G. Masaryka, v.v.i. (hlavní řešitel) | ACCENDO – Centrum pro vědu a výzkum, z.ú. | Pedagogická fakulta, Katedra sociální pedagogiky Ostravské univerzity

Dobří andělé na OA aneb Jak pomáháme druhým

Studenti a učitelé českotěšínské Obchodní akademie se do charitativních projektů zapojují pravidelně.

Pomáhají bez očekávání a se srdcem na správném místě konkrétním lidem, kteří potřebují nejen léčbu či rehabilitaci, ale hlavně naději.

Společně tak ukazují, že empatie a lidskost nejsou jen slova z učebnice, ale skutečné hodnoty, kterými se řídí.

Obrovskou míru solidarity a chuti pomáhat jsme projevíli **organizací již v 8. ročníku akce Daruj krev**, kdy se zájemci z řad učitelů a studentů školy podrobili dárcovství na Hematologicko-transfúzním oddělení karvinské nemocnice.

Nadaci Dobrý anděl jsme se nově rozhodli podpořit finančními příspěvky a pomoci tak vybraným rodinám s nemocnými dětmi, jejichž každodenní život je plný náročných výzev.

Studentská rada OA vyhlásila 3. ročník **interního charitativního projektu Kup si svačinku**, kdy týmy jednotlivých tříd v průběhu jednoho dopoledne zrealizovaly v prostorách školy prodej domácích pečených výrobků.

Cílem této události bylo vybrat peníze, které jsou posléze věnovány jednomu ze tří charitativních projektů v blízkém okolí.

Akce se setkala s velkým ohlasem, studenti se přímým hlasováním rozhodli pro projekt organizace **Donio.cz** a finanční výtěžek 12 000 Kč byl věnován výzvě **Nové auto pro Terezu**.

Děvčátko je pravděpodobně jediným dítětem v ČR, které trpí tzv. Alexandrovou chorobou – vzácným onemocněním, jež ovlivňuje centrální nervový systém.

Peněžní obnos bude využit jako příspěvek k pořízení většího a bezpečnějšího auta, jež malé Terezce umožní

cestovat za specializovanou péčí, dopřeje jí tak důstojný život plný lásky a radosti.

Charitativní školy se staly tradicí a nedílnou součástí výchovně vzdělávacího působení na žáky, protože motivovat a vést mladou generaci k projevům srdečné a nezištné pomoci druhým je dnes velmi důležité.

Všem studentům za jejich aktivitu děkujeme a vstřícného rozhodnutí si velmi vážíme, protože poskytnout účinnou podporu těm, jež pomoc z důvodu zdravotního postižení či jiného znevýhodnění potřebují, má a dává smysl.

Z pozice pedagogů společně podporujeme uvedené charitativní projekty.

A současně nás velmi těší, že **studenti Obchodní akademie Český Těšín mají srdce na správném místě.**

EKO O(K)A

Mladí podnikatelé v akci

Impact Hub Ostrava se stal opět místem, kde se rodily nové podnikatelské sny. V rámci projektu **Podnikej už na střední** se zde setkali středoškoláci a středoškolačky, aby rozvíjeli své nápady, hledali cesty k jejich uskutečnění a získali cenné zkušenosti z praxe.

Open space centrum doslova praskalo ve švech – zaplněno energií, kreativitou a chutí tvořit – a my byli přítomni.

Workshop tentokrát nabídl hlubší pohled na to, co obnáší skutečné podnikání.

Zapojení studenti pracovali na vlastních projektech, ladili své byznys modely, analyzovali konkurenci a učili se, jak svůj nápad srozumitelně a přesvědčivě prezentovat.

Vyzkoušeli si také jednoduchý průzkum trhu, aby zjistili, zda jejich myšlenky mají potenciál oslovit budoucí zákazníky. Nešlo o teorii „do šuplíku“, ale o reálnou práci s konkrétními nápady.

Projekt Podnikej už na střední je finančně podpořen z programu Interreg SK-CZ s příspěvkem z Evropského fondu pro regionální rozvoj, což umožňuje realizovat podobné akce a dávat mladým lidem šanci objevit svůj podnikatelský potenciál.

Navíc dlouhodobě přispívá k rozvoji podnikavosti mladé generace a motivuje studenty převzít odpovědnost za své nápady i za budoucnost.

Celým dnem se nesla velmi inspirativní atmosféra. Bylo vidět odhodlání, otevřený přístup k novým pohledům i odvahu klást otázky.

Mnozí účastníci si tak uvědomili, že k podnikání není třeba jen dobrý originální nápad, ale také vytrvalost a odhodlání se neustále zlepšovat i schopnost vzájemně spolupracovat.

Prostory Impact Hub Ostrava se tedy opět osvědčily nejen jako příjemné a inspirativní místo pro práci a setkávání, ale i pro inovace a rozvoj podnikání. A my jsme si opět na workshopech budoucích podnikatelských talentů uvědomili, jak je důležité, aby mladí lidé dostávali prostor své nápady nejen vymýšlet, ale především je začít měnit v realitu.

Můžeš podnikat. Ale počítej s chybami.

Dva podnikatelé nám ukázali, **co se skrývá za úspěchem.**

„Co kdybychom to zkusili?“

Právě tak může začít podnikatelský příběh. Jenže mezi prvním nápadem a fungující firmou bývá pořádně dlouhá cesta.

O tom se studenti přesvědčili během semináře **„Můžeš podnikat“**.

Hosty byli **Tomáš Milata** ze společnosti Golf Brothers, s.r.o., a **Petr Svoboda** ze společnosti Shopsys.

Místo klasických pouček nabídli něco mnohem zajímavějšího – **vlastní zkušenosti z podnikání.**

Začátky nejsou jednoduché

Jak vznikne firma? Co dělat, když se nedaří? A kdy přijdou první peníze? Přednášející otevřeně mluvili o svých začátcích, úspěších, ale také o situacích, kdy jejich plány nevyšly. Studenti tak získali realistickou představu o tom, že podnikání není jen o velkých nápadech a vysokých ziscích.

První zisky nemusí přijít hned. Některé rozhodnutí se ukážou jako špatná a některé projekty nemusí fungovat vůbec.

Chyby ale nejsou konec podnikání – mohou být jeho důležitou součástí.

Začít se dá už při škole

Jednou z myšlenek, která studenty zaujala nejvíce,

bylo, že s podnikáním není nutné čekat až po škole.

Nemusí přitom jít o založení velké společnosti. Začít se dá malým projektem, službou nebo nápadem.

Tak si postupně vyzkoušíte komunikaci se zákazníky, propagaci, finance i odpovědnost za vlastní rozhodnutí.

Přednášející navíc představili konkrétní příklady z praxe včetně reálných čísel a jednotlivých etap rozvoje jejich firem.

„Nemusíš začít s velkou firmou. Stačí začít s nápadem.“

A co jsme si odnesli?

Seminář nebyl jen o podnikání. Byl také o odvaze něco vyzkoušet, přijmout neúspěch a pokračovat dál.

Pro studenty obchodní akademie, kteří se denně setkávají s ekonomikou, účetnictvím, marketingem nebo podnikáním, bylo setkání zajímavým pohledem do reality.

Možná právě mezi dnešními studenty sedí někdo, kdo za pár let založí vlastní firmu.

A možná si při jejím startu vzpomene na jednu jednoduchou myšlenku ze semináře:

Nemusíš mít jistotu, že všechno vyjde. Musíš mít odvahu to zkusit.

Co nám o penězích prozradila bankérka?

Kam dát peníze, když je nechceme jen nechat ležet na účtu? Co znamená riziko a proč vyšší výnos obvykle něco stojí?

Na tyto i další otázky dostali studenti odpovědi během odborné přednášky **Ing. Jany Szpyrcové**, ředitelky pobočky Raiffeisenbank v Třinci.

Od učebnice k realitě

Investování může na první pohled působit jako svět určený především zkušeným finančníkům. Během přednášky se ale ukázalo, že základní principy může pochopit každý – a že znalost financí se může hodit mnohem dříve, než si možná myslíme.

Investování není jen pro milionáře

Seznámili jsme se základními pojmy z oblasti investování a dozvěděli se více

o **investičním trojúhelníku**, tedy o vztahu mezi výnosem, likviditou a rizikem. Právě riziko je při investování jedním z nejdůležitějších faktorů. Vyšší možný výnos totiž obvykle znamená také vyšší míru nejistoty.

Zlato, káva i kryptoměny

Přednáška rozhodně nezůstala pouze u teorie. Řeč přišla na různé druhy cenných papírů i na komodity, do kterých lze investovat.

Studenti tak zjistili, že investice nemusí znamenat jen akcie nebo peníze v bance – zajímavou možností mohou být například **zlato nebo káva**.

Pozornost si získaly také kryptoměny. Ty se v posledních letech staly výraznou součástí finančního světa, zároveň ale patří mezi oblasti, kde je potřeba být obzvláště opatrný.

„Vyšší výnos znamená také vyšší riziko.“

Peníze potřebují bezpečí

Důležitou součástí přednášky byla také finanční bezpečnost a zodpovědný přístup k vlastním penězům.

V době internetového bankovníctví, online plateba nejrůznějších finančních aplikací je totiž stejně důležité umět peníze nejen vydělat, ale také je chránit.

Studenti se aktivně zapojovali a přednášející zasypali řadou otázek. Ing. Szpyrcová na ně odpovídala srozumitelně a přidávala zkušenosti ze své bankovní praxe.

Přednáška tak byla příjemným zpestřením výuky ekonomiky a především připomněla, že **finanční gramotnost není jen školní předmět. Je to dovednost, kterou využijeme celý život.**

Účetnictví má nové kapitoly

Účetnictví se mění. A kdo chce jednou pracovat v ekonomické oblasti, musí změny sledovat. Právě proto se naši maturanti vydali na VŠB-TU, kde absolvovali odbornou přednášku s názvem:

„Účetní a daňové novinky pro rok 2026“.

Když se pravidla mění

Na obchodní akademii se studenti účetnictví učí pravidelně. Vědí, co je rozvaha, účetní zápis nebo daň. V praxi však nestačí znát pouze základní principy. Účetní a daňové předpisy se vyvíjejí a profesionál musí umět reagovat na aktuální změny.

Přednáška proto nabídla možnost podívat se na problematiku z pohledu skutečné odborné praxe.

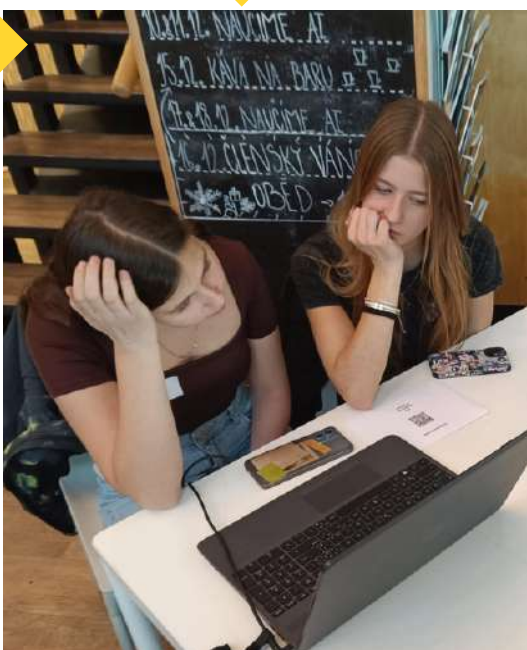
Od školního příkladu k reálné firmě

To, co ve škole může vypadat jako příklad v učebnici, má v reálném světě konkrétní důsledky.

Za účetními zápisy a daňovými pravidly stojí skutečné firmy, podnikatelé, zaměstnanci a jejich peníze.

Maturanti vyrazili na VŠB-TU za účetními a daňovými novinkami

Zkušenost mimo školní lavice

Pro budoucí absolventy obchodní akademie je proto důležité pochopit, že **v ekonomických oborech vzdělávání nekončí maturitou.**

Naopak. Kdo chce být dobrým účetním, ekonomem nebo podnikatelem, musí se průběžně učit nové věci a sledovat změny.

„V ekonomice platí: co bylo správně včera, nemusí být správně dnes.“

Návštěva VŠB-TU byla pro maturanty zároveň příležitostí poznat vysokoškolské prostředí. Odborná přednáška tak spojila dvě důležitá témata – **aktuální ekonomické znalosti a možnost dalšího studia.**

Setkání ukázalo, že účetnictví a daně nejsou jen o číslech a tabulkách.

Jsou součástí světa, který se neustále mění. A kdo se v něm chce orientovat, musí být připraven učit se celý život.

Klik, reklama, zákazník

Jak funguje svět online marketingu?

Proč na nás některé reklamy vyskočí přesně ve chvíli, kdy hledáme určitý produkt? Jak firmy vědí, co nás zaujme? A proč je jeden příspěvek na sociálních sítích úspěšný, zatímco jiný zapadne?

Na tyto otázky studentům odpovídal **Jakub Herrmann**, odborník s dlouholetou praxí v oblasti online marketingu.

Marketing, který žijeme každý den

Online marketing je dnes prakticky všude. Potkáváme ho na sociálních sítích, při sledování videí, nakupování v e-shopech i při běžném procházení internetu. Často si ani neuvědomujeme, kolik práce stojí za reklamou, která se nám objeví na obrazovce.

Během energické a prakticky zaměřené přednášky **jsme zjistili, jak firmy pracují se sociálními sítěmi, PPC reklamou a daty.** Právě data jsou pro současný marketing klíčová – pomáhají firmám pochopit jejich zákazníky a zjistit, co na ně funguje.

Co nás čeká v roce 2026?

Zajímavou částí přednášky byly také aktuální trendy. Svět online marketingu se totiž mění velmi rychle. To, co fungovalo před několika lety, dnes už nemusí stačit. Firmy proto musí neustále sledovat nové platformy, formáty i způsoby komunikace se zákazníky.

Studenti se dozvěděli také něco o tvorbě obsahu. Nestačí totiž jen něco zveřejnit.

Obsah musí být zajímavý, srozumitelný a především musí dokázat během několika sekund zaujmout.

„Za reklamou, kterou vidíme na pár sekund, mohou stát hodiny práce, data a promyšlená strategie.“

Když učebnice ožije

Velkým přínosem byla především možnost slyšet informace přímo od člověka z praxe. Teorie, kterou studenti znají z hodin marketingu a ekonomiky, tak najednou dostala konkrétní podobu.

A právě podobná setkání mají smysl. Ukazují totiž, že to, co se učíme ve škole, není odtržené od reality. Za každým kliknutím může být marketingový plán – a možná právě někteří z našich studentů budou jednou tyto plány vytvářet.

BORCI SPORTOVCI

O postupu rozhodl jediný gól

Dva turnaje, dvě těsné konfrontace s největším rivalem a jeden jediný gól, který rozhodl o všem. **První adventní víkend a následující pondělí patřily florbalu chlapců.**

Naši reprezentanti nastoupili nejprve v prestižním **Subterra Cupu** pořádaném Svazem české florbalu a o několik dní později také v dalším kole **Poháru starosty města.**

Po loňských zkušenostech si letos věřili ještě o něco více. Navíc tým posílili noví hráči, a tak **byl cíl jasný – zabojovat o postup v obou soutěžích.**

V cestě jim však stál tradičně silný soupeř: české gymnázium, jehož tým dlouhodobě patří mezi nejlepší školní florbalové celky.

Pátek: rozhodl jediný gól

Do pátečního turnaje jsme vstoupili hned tím nejtěžším možným zápasem.

Prvním soupeřem bylo právě české gymnázium.

Naši hráči začali výborně. Měli dobrý pohyb a dokázali se dostat do vedení 1:0. Chybělo však více střel na branku, což se později ukázalo jako důležité.

Soupeř dokázal vyrovnat a utkání skončilo 1:1.

V tu chvíli bylo jasné, že o postup může rozhodovat skóre.

Další zápasy proto naši hráči nepodcenili a snažili se nastřílet co nejvíce branek.

Výsledky:

- OA – Gymnázium J. Božka 1:1
- OA – OA Karviná 2:1
- OA Gymnázium Bohumín 4:0
- OA – SZŠ Karviná 13:0

Celkové skóre 20:2 vypadalo velmi nadějně. Jenže české gymnázium mělo svůj poslední zápas ještě před sebou. A vědělo přesně, co potřebuje.

Patnáct gólů...

Gymnazisté potřebovali nastřílet **15 branek**, aby nás díky lepšímu skóre přeskočili. Jejich poslední soupeř už měl za sebou náročný zápas a síly mu docházely. Situaci navíc soupeř zkomplikoval tím, že do branky postavil hráče z pole.

Góly začaly padat jeden za druhým.

Gymnázium nakonec skutečně nastřílelo potřebných 15 branek.

A pro nás to znamenalo jediné – **postup nám unikl o jediný gól ve skóre.**

Nejhorší možný způsob, jak z turnaje vypadnout.

20:2. Skvělé skóre. Přesto o jeden gól málo.

Pondělí: šance na reparát

Na další turnaj jsme nastupovali s jasným cílem – páteční smůlu odčinit.

A znovu nás čekal zápas proti gymnazistům.

Tentokrát jsme do utkání vlétli ještě lépe.

Florbalisté OA sahalí po vítězství, nakonec slavili stříbro.

Soupeře jsme zatlačili a dostali se do vedení 2:0. Vypadalo to nadějně. Jenže těsně před koncem poločasu přišel nešťastný gól na 2:1.

A ten soupeře nastartoval.

Gymnazisté získali sebevědomí, zatlačili nás a dokázali zápas otočit až na 4:2. V závěru jsme zkusili ještě power play bez brankáře, ale ani ta už výsledek nezměnila.

Podruhé během několika dní tak gymnázium slavilo vítězství.

Stříbro zachránila branka v závěru

Dalším velmi silným soupeřem bylo polské gymnázium. Tentokrát jsme museli dotahovat my. Poláci vedli 2:1, ale naši hráči se nevzdali a stále tlačili. Necelé dvě minuty před koncem přišla obrovská šance v podobě trestného střelení. Bohužel jsme ho neproměnili.

Přesto se tým nevzdal. V závěru se podařilo vstřelit vyrovnávací branku a získat tak stříbrnou pozici v turnaji.

Po dvou turnajích tedy zůstává smíšený pocit. Na jedné straně skvělé výkony, bojovnost a stříbrná medaile. Na straně druhé dvě porážky s jediným soupeřem, který byl tentokrát nad naše síly.

Před Vánocemi se bojovalo o každý míč

- 1. místo – Polská síla (4.C)**
- 2. místo – Opava seniors (1.B)**
- 3. místo – Ich habe Pavlas (3.A)**
- 4. místo – Teplá paprika (4.A)**

A kdo letos kraloval?

Kromě sportovních výkonů zaujaly také názvy jednotlivých družstev. Kreativita studentům rozhodně nechyběla.

Vítězové si kromě titulu odnesli také zaslouženou sladkou odměnu.

Devatenáctý ročník tak opět ukázal, že mezitřídní turnaje nejsou jen o výsledcích. Jsou především příležitostí potkat se mimo běžnou výuku, zahrát si společně, povzbudit spolužáky a užít si předvánoční školní atmosféru trochu jinak.

Děkujeme všem, kteří se turnaje zúčastnili, a vítězům gratulujeme! A za rok?

Na viděnou u jubilejního 20. ročníku!

19. ročník mezitřídního turnaje přinesl překvapení i suverénní vítězství

Vánoce se blížily, ale **ve školní tělocvičně rozhodně nebyl čas na odpočinek**. Tradiční mezitřídní turnaj ve volejbalu opět spojil studenty všech tříd a přinesl pořádnou dávku sportovního nasazení, týmového ducha i zábavy.

Letošní ročník byl už devatenáctým v pořadí a stejně jako v minulých letech se bojovalo o titul nejlepšího smíšeného družstva školy.

Když už postup vypadal ztraceně...

Jedním z největších překvapení turnaje byla cesta třídy 1.B. Ta se téměř neprobojovala do vyřazovacích bojů. Když už to vypadalo, že jejich účinkování v turnaji skončí, dokázali zápas otočit a vybojovat si postup.

A tím jejich jízda rozhodně nekončila.

Nováčky z 1.B se postupně propracovali až do finále, kde už je čekal nejtěžší možný soupeř.

4.C bez zaváhání

Ve finále se proti 1.B postavila třída 4.C, která do turnaje vstoupila s jasným cílem a během celého dne nepovolila soupeřům ani jeden set.

Tým 4.C předváděl pohledný a především velmi jistý volejbal. Díky skvělému týmovému výkonu prošel turnajem bez jediné ztráty setu a ve finále potvrdil svou suverenitu.

Na druhé straně ale zaslouží velké uznání také 1.B. Z téměř ztraceného turnaje se dokázala dostat až do finále a vybojovala skvělé 2. místo.

Nejlepší zápas někdy začíná právě ve chvíli, kdy už to vypadá na prohru.

Když učitelé vyzvou studenty

Předvánoční volejbalové souboje nabídlý sport, zábavu i trochu prestiže

Poslední týden roku 2025 nepatřil jen písemkám, uzavírání známek a těšení se na prázdniny.

Ve školní tělocvičně se totiž odehrála **série přátelských volejbalových utkání, ve kterých se proti sobě postavili zástupci učitelského sboru a maturitních tříd.**

A rozhodně nešlo jen o symbolické pinkání přes síť.

Studenti proti pedagogům

Všechny maturitní třídy sestavily svá smíšená družstva a pustily se do sportovního klání s učiteli. Atmosféra byla přátelská, ale jakmile se začalo hrát, nechyběla chuť vyhrát ani zdravá rivalita.

Nakonec se ukázalo, že zkušenosti jsou někdy opravdu k nezaplacení.

Pedagogové zvládli dvě utkání vítězně a celkově si připsali prvenství. Jedinou porážku utrpěli proti týmu 4.C.

A podle všeho ještě s určitou rezervou... **4.C totiž údajně hrála jen na půl plynu.**

Jestli je to pravda, nebo jen elegantní výmluva poražených, necháme raději bez komentáře.

Víc než jen výsledek

Přestože konečné skóre vyznělo ve prospěch pedagogů, hlavním cílem nebylo vytvořit další školní rekordy.

Důležitější byla společná zábava, pohyb a příležitost potkat se před Vánoci trochu jinak než během běžné výuky.

A právě proto by byla škoda, kdyby tato tradice zůstala pouze u jednoho ročníku.

Takže výzva na příští rok je jasná: studenti, máte co vrátet!

Doufejme, že se předvánoční volejbalové souboje příští rok zopakují – a třeba se maturantům podaří učitelský tým porazit.

MY ZE ZAOLZIA

Konkurs literacki „Tu się czyta“

W kawiarni Avion odbyło się ogłoszenie wyników **konkursu czytelniczego „Tu się czyta“**, organizowanego co roku przez Bibliotekę Miejską w Czeskim Cieszyńsku. Akademię Handlową reprezentowały uczennice grupy polskiej klasy 1.C **Katarzyna Jansa** oraz **Viola Romanova**, obie nagrodzone wyróżnieniem oraz ciepłymi słowami członków jury, doceniających pracę i wysiłek wszystkich zgromadzonych.

ŚWIĄTECZNA ANKIETA

A w jaki sposób spędzą nadchodzące Święta uczniowie klas polskich? Spytajmy:

W te Święta zamierzam przede wszystkim:

- odpoczywać, spać
- spędzać czas z rodziną i przyjaciółmi
- jeździć na nartach
- sportować
- oglądać telewizję
- pomóc mamie w przygotowaniu świąt
- jeść tyle, na ile brzuch pozwoli
- rać gry komputerowe
- wypocząć, relaksować
- załatwić wszystkie zalegające sprawy
- spotykać się z bliskimi
- ...nabrać nowych sił

A czego z kolei uczniowie klas polskich zamierzają unikać? Sprawdźmy:

W te Święta z całą pewnością zamierzam unikać:

- zbędnych kłótni czy zmartwień, stresu
- czegokolwiek związanego ze szkołą, myśli na temat szkoły
- złego nastroju
- podręczników i zeszytów, uczenia się
- słodyczy
- tłumów ludzi
- niskokalorycznego jedzenia

A z jakim nastawieniem uczniowie klas polskich wkroczą w nowy rok? Popatrzmy:

- determinacji by sprawić, że nadchodzący rok będzie co najmniej tak samo udany jak zeszły, motywacji, zapału do pracy nad sobą, nowych perspektyw
- siły i radości, energii i wigoru
- wyczekiwania pełnoletności
- nadziei na powodzenie w biznesie

Rozważam, rozważasz, rozważamy ...

Poniżej prezentujemy przemyślenia uczniów polskich klasy 3.C, sformułowane w toku pisania pracy pisemnej. Przeciwnik był nietuzinkowy: rozważanie

Z kolei **wieczny spór dotyczący istoty Świąt Bożego Narodzenia ukryty w temacie Świąteczka czy opłatek?**

A może jedno i drugie? został przez uczniów rozstrzygnięty w jednoznaczny sposób:

Pięknie widzieć zapaloną, przystrojoną bąbkami i światełkami choinkę, skosztować tradycyjnych potraw czy wręczyć komuś prezent.

Pamiętajmy jednak, że prawdziwą magię Świąt przynoszą przede wszystkim chwile spędzone z bliskimi.

Ważne jednak, by każdy obchodził Świąta Bożego Narodzenia zgodnie ze swoimi upodobaniami i nie rezygnował z nich z uwagi na oczekiwania innych.

Uczniowie chętnie sięgali również po temat **Warto podróżować. Potrzebne dowody?** Proszę bardzo ...Ciekawi, co ich zdaniem przemawia za powyższą tezą? Proszę bardzo:

- Można się przekonać w jak bezpiecznym i dostatnim kraju żyjemy.
- Można poznać nowych ludzi.
- Podróżując poznajemy samych siebie.
- Można nawiązać nowe, być może długotrwałe przyjaźnie.
- Poszerzamy horyzonty myślowe, stajemy się bardziej otwarci na świat.
- Podróżowanie jest inwestycją w samorozwój.
- Podróżowanie nigdy nie było tak proste jak obecnie.
- Warto przyjrzeć się światu z innej perspektywy.
- Podróżowanie może zmienić nasze postrzeganie świata.
- Podróżowanie może pomóc w podjęciu decyzji odnośnie własnej przyszłości.

A jak trzecioklasiści zapatrują się na przyszłość?

Widzą ją raczej w ciemnych czy w jasnych barwach? Okazję do wyrażenia poglądu w tej sprawie stwarzał temat

Przyszłość mego pokolenia rysuje się w jasnych/ciemnych barwach.

Opinie są jednoznaczne. Zdaniem trzecioklasistów przyszłość rysuje się raczej w mrocznych odcieniach. Powody:

- Wyniszczamy się od środka. A wszystko przez małe, głupie urządzenie, które każdy nosi przy sobie – telefon komórkowy.
- Obecna sytuacja międzynarodowa wywołuje u wielu młodych ludzi uczucie strachu, niepewności i rezygnacji.
- Jesteśmy przytłoczeni problemami, z którymi zostawiły nas poprzednie pokolenia.
- Świat zmienia się za szybko. Czasami trudno za nim nadążyć.
- Brak odpowiednich środków często uniemożliwia młodym ludziom rozpoczęcie samodzielnego życia.
- Najnowsze i najlepsze technologie nie mogą zrekompensować braku prawdziwych, autentycznych relacji międzyludzkich.

A na sam koniec drobny promyczek nadziei:

Młodzi ludzie odznaczają się wyrazistymi poglądami politycznymi, troską o środowisko czy dalsze losy świata, być może dzięki temu przyszłość okaże się jednak bardziej kolorowa niż nam się obecnie wydaje.

JSME (COOL)TURNÍ

Krakov voně Vánocemi

Co může být lepšího než poslední školní dny před Vánocí?

Vyrazit s kamarády do Krakova, projít si historické centrum, ochutnat polské speciality a nasát atmosféru adventních trhů

Přesně takový program čekal ve čtvrtek 18. prosince 2025 na žáky tříd 2.A, 2.B a 2.C.

Celkem 67 studentů vyrazilo v ranních hodinách autobusem z Českého Těšína směrem do Polska.

Předvánoční výlet přivedl 67 studentů do srdce Polska

Cílem byl **Krakov** – jedno z nejvýznamnějších a nejkrásnějších polských měst.

Za historií Krakova

Po příjezdu čekala studenty komentovaná **prohlídka historického centra.**

První zastávkou bylo wawelské návrší s Královským zámkem a katedrálou sv. Stanislava a Václava.

Z Wawelu se zároveň otevřel krásný výhled na **řeku Vislu.**

Procházka následně pokračovala **Starým městem.** Postupně jsme míjeli **kostel sv. Petra a Pavla, Františkánský kostel, Arcibiskupský palác** nebo **Jagellonskou univerzitu,** jednu z nejstarších univerzit ve střední Evropě.

Historické centrum Krakova má však jedno místo, kterému se při návštěvě snad ani nedá vyhnout – **Hlavní náměstí,** jeden z největších středověkých městských prostorů v Evropě.

A právě tam čekal další program.

Vánoce na rynku

Sukiennice, radniční věž, kostel Panny Marie, a stovky stánků a světel.

Adventní trhy proměnily krakovský Rynek v místo, kde byla vánoční atmosféra cítit doslova na každém kroku.

Mohli jsme ochutnat tradiční polské speciality, koupit vánoční dekorace, suvenýry nebo výrobky místních umělců.

Zaujaly také typické krakovské betlémy – **szopky,** které jsou pro město charakteristické. A nechyběla ani jedna z nejznámějších krakovských tradic.

Z věže kostela Panny Marie zazněl **hejnal, tradiční krakovská znělka,** která se ozývá z věže každou hodinu. Krakov ukázal, že Vánoce

mohou vonět nejen cukrovím, ale také polskými specialitami. Po společné prohlídce dostali studenti také prostor pro vlastní program. Mohli se tak ještě jednou vrátit na adventní trhy, pořídit poslední vánoční dárky nebo si jednoduše užít město podle svého.

Vánoční tečka za výletem

Ve večerních hodinách se výprava vydala zpět domů. Vraceli jsme se unavení, ale spokojení a plní nových zážitků. Předvánoční výlet do Krakova tak spojil poznávání historie, polské kultury, vánoční atmosféru i společně strávený čas.

A co si z něj odnést? Možná jen jednoduché zjištění:

někdy je nejlepší předvánoční příprava vyrazit na chvíli někam úplně jinam.

Praha ve třech dnech...

Inspirativní momenty naší předvánoční krasojízdy

DOBRO NALADOVIČ - duch staré dobré OA
vždy s námi !!!

Tři dny, Praha, spolužáci, spousta zážitků a program, který rozhodně nebyl jen o vánočních trzích. **Naše poznávací exkurze do Prahy nabídla** od lidského těla přes Titanik a světelnou show až po taneční divadlo **pořádnou dávku historie, umění, technologií i emocí.**

Pro maturitní ročník navíc nešlo jen o obyčejný školní výlet.

Byla to jedna z posledních větších společných akcí, a tak jsme si chtěli Prahu užít naplno.

A rozhodně bylo co obdivovat.

Co všechno se skrývá v lidském těle?

Naše první zastavení patřilo výstavě

Body Worlds - Tělo v pohybu.

A nebyla to zrovna klasická výstava, kde si člověk prohlédne pár obrázků a jde dál.

Čekalo na nás více než 200 skutečných odborně konzervovaných lidských exponátů, rozdělených do devíti tematických galerií. Preparáty představovaly lidské tělo v různých sportovních i každodenních situacích a umožnily nám nahlédnout doslova pod povrch.

Odborný výklad zajišťovali student medicíny, který nám přiblížil fungování jednotlivých orgánů a tělesných systémů.

Cílem výstavy bylo také připomenout, jak důležité je starat se o vlastní zdraví, poznat možnosti svého těla a přemýšlet o tom, co pro něj můžeme udělat.

Po této návštěvě už jsme se na vlastní tělo rozhodně nedívali úplně stejně.

Panoptikum: experimentální taneční divadlo

Představení v Divadle Komedie (nominováno na cenu Thálie 2020) souboru choreografky a režisérky Lenky Vagnerové.

Ocitli jsme se v surrealistickém, mystickém až dekadentním světě **inspirovaném kočovnými společnostmi 19. století, které předváděly kuriózní předměty, výjimečné dovednosti - a především "velmi zvláštní lidi".**

Objevovaly se postavy jako sloní muž, hadí žena nebo siamská dvojčata, kouzelníci, podivuhodné bytosti i nejrůznější lidské osudy. Představení kombinovalo tanec, fyzické divadlo, loutkové prvky i činohru. Nešlo přitom jen o efektní podívanou.

Panoptikum otevíralo nepříjemné otázky – proč se bojíme toho, co je jiné? Co všechno jsme schopni udělat pro peníze? Kde končí zábava a začíná lidská důstojnost? O hranicích a morálních hodnotách, které stojí na zisku. O zábavě bez zábavy, o snech, lidské důstojnosti

Rozhodně neodcházeli s pocitem, že jsme právě viděli obyčejné divadlo. Spíše naopak. Rozporuplné pocity, husí kůže a obdiv k nádherným tanečním kreacím.

Přesně takové bylo Panoptikum.

Evropa v milionu světél aneb **Story of Lights**

Světelná výstava, které propojuje světlo, emoce, design a technologie s příběhem.

Čekala nás pomyslná cesta Evropou. Putovali jsme od antického Řecka a Říma přes legendy, mýty a středověké katedrály až k moderním evropským metropolím.

Historické příběhy zde dostaly úplně nový kabát. Světelné sochy, dekorace a projekce vytvořily prostředí, ve kterém se minulost prolínala se současností, propojily fantazii, historii i emoce a vytvořily jedinečnou atmosféru, která vtahuje návštěvníky přímo do děje.

Evropa se tak na chvíli proměnila v pohádkový svět vytvořený z milionů světél

Praha, která má co vyprávět

Prahu jsme poznávali také z historické stránky. Navštívili jsme **Židovské město a synagogy**, které tvoří jeden z nejzachovalejších komplexů židovských památek v Evropě.

Prošli jsme také prostory **Staroměstské radnice**, včetně výpravy do jejího podzemí... a další historická místa.

Praha nám tak postupně ukazovala různé tváře – od středověké historie přes tragické příběhy až po moderní umění a technologie.

Večerní bilance po studentsku

Po celém dni plném programu přišel čas také na trochu odpočinku. Večerní bilanci jsme završili v **hudebním baru Cafe 80's** v Dlouhé ulici.

Tři dny, na které nezapomeneme

Po třech dnech jsme už měli v nohách pořádnou porci kilometrů, v hlavách spoustu nových informací a v mobilech ještě více fotografií.

Tahle **exkurze** pro nás znamenala víc než jen návštěvu několika pražských atrakcí. **Byla jednou z posledních velkých společných akcí našeho maturitního ročníku.**

Užili jsme si předvánoční Prahu, její světla, historii i atmosféru. Viděli jsme místa, která nás fascinovala, některá nás překvapila a jiná v nás zanechala spoustu otázek.

A možná právě proto byl výlet tak povedený.

Tři dny mnoha velkých zastavení a nespočet společných vzpomínek. Praha se s námi rozloučila před Vánocemi ve velkém stylu.

Vzhůru na Titanic!

Kdo by neznal příběh nejslavnějšího zaoceánského parníku? **Výstava Titanic** nám však nabídla možnost poznat jeho osud trochu jinak než prostřednictvím filmu.

Titanic se potopil 15. dubna 1912 ve 2:20 ráno a jeho příběh dodnes fascinuje celý svět. Na výstavě jsme mohli nahlédnout do věrných rekonstrukcí kajut, salónek, francouzské kavárny nebo části strojovny.

Atmosféru dotvářely také autentické předměty – od porcelánu a nábytku až po osobní věci cestujících, například šperky, kabelky, parfémy či oblečení.

Výstava nabídla stovky skutečných exponátů a připomněla osudy lidí, kteří byli součástí této slavné, ale tragické plavby.

A samozřejmě nechyběly ani atrakce, např. dotknout se ledovce...

BYLI JSME PŘI TOM

Méně teorie, více akce!

Co má společného Instagram, budoucí sny a školní časopis? Překvapivě hodně. I letos jsme využili nabídku praktických mediálních workshopů **Dotkni se médií!**, které pořádá pražská Akademie publicistiky.

Tentokrát jsme se vydali do světa žurnalistiky, umělé inteligence, tvůrčího psaní a sociálních sítí.

Členové naší redakční rady si vybrali workshop s názvem **Instagram jako vstupenka ke tvým snům.**

A jak se ukázalo, Instagram nemusí být jen místem, kam člověk večer bezmyšlenkovitě přidává fotky.

Profil jako osobní vizitka

Instagram je dnes pro mnoho lidí něco jako veřejná vizitka. Právě na to se workshop zaměřil.

Nemusíme být influenceri, abychom chtěli, aby náš profil dával smysl. Fotografie, videa, popisek profilu nebo způsob, jakým celý feed působí, mohou o člověku prozradit překvapivě hodně.

Společně jsme proto řešili, jak nastavit feed a bio tak, aby odpovídaly tomu, kdo jsme a kam směřujeme. A také jak vytvořit profil, za který se nebudeme muset stydět ani za několik let.

Instagram nemusí být jen album vzpomínek. Může být také vaše vizitka.

Od sociálních sítí k vlastním snům

Nejzajímavější na workshopu ale bylo, že se nezaměřoval pouze na estetiku profilu.

Instagram totiž může být také cestou k novým kontaktům, zajímavým projektům nebo pracovním příležitostem. Nikdy nevíte, kdo váš profil uvidí a jaký dojem si z něj odnese.

Pro členy školní redakce to mělo ještě jeden rozměr. Sociální sítě jsou totiž důležitou součástí dnešních médií a umět na nich dobře komunikovat je pro mladé novináře praktická dovednost.

Workshop nám tak ukázal, že dobrý obsah nestačí pouze vytvořit. Je potřeba také přemýšlet o tom, komu ho chceme představit, jak ho prezentujeme a jakou stopu po sobě zanechat.

Bonus na závěr: rozhovor s lektorkou Kristýnou Černou

Z workshopu jsme si odvezli nejen nové poznatky, ale také spoustu dojmů a zážitků.

A protože jsme redakce, nemohli jsme si nechat ujít příležitost položit několik otázek přímo lektorce workshopu.

INTERVIEW

Jak jste začala se svým Instagramovým účtem?

„Na Instagramu jsem ze začátku vůbec být nechtěla. Něchápala jsem, proč bych měla sdílet svůj osobní život. První účet jsem si sice založila už kolem roku 2014, ale aktivní jsem začala být až v době covidu. Byla jsem hodně doma, řešila psychické problémy a táta mě tehdy povzbudil, abych zkusila propojit Instagram se zpíváním a propagací sboru. Zjistila jsem, že mě to baví.“

„Rok 2022 byl zlomový. Po letech šikany jsem v sobě nosila spoustu věcí, o kterých jsem nemluvila. Vytvořila jsem si takový prostor, 'blok', kde jsem se mohla vypsát a sdílet vzpomínky. Psala jsem dlouhé texty, přidávala hudbu a bylo to pro mě terapeutické. Hodně jsem to řešila i s psycholožkou. A začala jsem mluvit i o svém handicapu.“

„Lidé mi najednou začali psát, svěřovali se mi se svými příběhy a já si uvědomila, že to, co dělám, má smysl. Dokonce jsem za svůj profil dostala ocenění, což jsem vůbec nečekala. Pro mě to ale není o diplomu — spíš o zážitku, zkušenosti a o tom, že můžu někomu pomoci.“

„Největší výzvou je pro mě pořád přijetí sebe samé. Narodila jsem se zdravá, ale čtyři dny po porodu mi infekce způsobila handicap. Dnes jsem smířená, ale občas si člověk řekne: proč právě já? Týká se to sportu, seznamování i každodenních situací. Třeba když mě večer osloví cizí člověk jen proto, že vypadám 'jinak'. Dřív jsem řešila pohledy lidí, dnes už je většinou přecházím.“

„Na Instagramu jsem ale nikdy nezažila nenávist — spíš podporu. A postupně jsem díky tvorbě zjistila, že mě baví i grafika. Ve školním časopisu jsem nejdřív napsala článek a později jsem dělala grafiku na Instagramu. Dokonce jsem opravila jeden populární účet, a díky tomu mi začaly chodit poptávky. Nakonec jsem se přihlásila na vysokou, která s tím vším souvisí.“

„Instagram je pro mě místo, kde můžu být upřímná, tvořit, inspirovat a možná i někomu dodat odvalu. A hlavně — zůstat sama sebou.“

OBSAH

ÚVODNÍK s. 2-3
Vánoční (ne)pohoda

NEPÍŠEME DO ŠUPLÍKU s. 4-5
Otevřený dopis Ježíškovi

O(K)A ZPRÁVIČKY s. 5
ZAV Olomouc aneb Koncert pro 10 prstů
ZAV-100: Klávesnice bez hranic
Dobří andělé na OA

EKO-O(K)A s. 7-10
Mladí podnikatelé v akci
Můžeš podnikat. Ale počítej s chybami.
Investování není jen pro milionáře
Účetnictví má nové kapitoly
Klík, reklama, zákazník

BORCI-SPORTOVCI s. 11-12
O postupu rozhodl jediný gól
Před Vánocemi se bojovalo o každý míč
Když učitelé vyzvou studenty

MY ZE ZAOLZIA s. 13-14
Konkurs literacki „Tu się czyta“
ŚWIĄTECZNA ANKIETA
Rozważam, rozważasz, rozważamy ...

JSME (COOL) TURNÍ s. 16-17
Krakov voněl Vánocemi
Praha ve třech dnech...

BYLI JSME PŘI TOM s. 18-19
Méně teorie, více akce!

INTERVIEW s Kristýnou Čemou

ROČNÍK: 26, VYDÁNÍ 4,
ŠK. R. 2025/26

OBCHODNÍ AKADEMIE ČESKÝ TĚŠÍN
SOKOLA-TŮMY 402/12, 737 01
WWW. OACT.CZ

INTERVIEW (pokračování rozhovoru)

Co bylo impulzem sdílet svůj život s handicapem veřejně?

„Silný impuls přišel ve chvíli, kdy jsem to začala řešit se svou psycholožkou. Sdílení pro mě bylo terapií — způsobem, jak přijmout samu sebe takovou, jaká jsem.“

UVĚDOMILA JSEM SI, ŽE NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH JSOU DVA TYPY LIDÍ: TI, KTERÉ TO PSYCHICKY NIČÍ, A TI, KTERÍ DÍKY TOMU NAJDOU PROSTOR SE VYPSAT. JÁ JSEM BYLA TA DRUHÁ. BYLO MI JEDNO, KOLIK LIDÍ TO UVIDÍ. CHTĚLA JSEM TO ZE SEBE DOSTAT VEN.“

Jak často zveřejňujete příspěvky, aby byl účet aktivní, nepřetěžovalo vás to?

„Na začátku je dobré přidávat příspěvky co nejčastěji — třeba dvakrát týdně, aby algoritmus věděl, že jste aktivní. Později stačí i menší interakce, třeba komentář nebo reakce. Důležité je, aby to člověka nepřetížilo.“

Co pro vás ocenění znamená?

„Instagram byl pro mě vždycky osobní prostor, který si mohl přečíst kdokoli. Moc lidí o podobných tématech nepsalo a říkala jsem si, že by bylo super napodobit aktuální trend ale ukázat to z mého úhlu pohledu.“

Ocenění jsem nečekala a byla jsem překvapená, že to lidi opravdu zajímá a že to může pomoci dalším. Diplom mám, ale časem mi došlo, že pro mě není důležitý papír — spíš zážitek, zkušenost a to, že je to celé v dobročinné rovině.“

Jaké jsou největší výzvy, se kterými se setkáváte každý den?

„Na Instagramu jsem se s hatem prakticky nesetkala — spíš s hezkými komentáři. Největší výzva je pro mě pořád přijetí sebe samé. Vyrůstala jsem bez ostatních dětí s handicapem, takže jsem byla ráda, že zapadám, ale zároveň to bylo těžké. Chtěla jsem být jako ostatní.“

„Dřív jsem si hodně všímala pohledů lidí. Postupně se to zlepšuje, ale pořád se to občas stane. Některé situace jsou náročné — třeba když mě večer osloví cizí člověk, který 'chce pomoci', i když o to nestojím. Nebo když se někdo ptá způsobem, který není úplně příjemný.“

„Výzvou je pro mě i řidičák — normální autoškoly to neumožňují. Když jsem byla mladší, ptaly se mě hlavně děti a já jim vyprávěla pohádkově. Dnes už si dokážu udělat srandu ze svého handicapu a poznám, když si někdo dělá legraci nevhodně.“

